

SUPPORTING OBJECTS – VLATKA HORVAT

Practica artistei Vlatka Horvat înglobează o varietate de forme, de la sculptură și instalație la fotografie, performance, video și lucrări pe hârtie. Lucrările ei – ce implică adesea gesturi de rearanjare și reconfigurare a spațiului fizic, precum și a relațiilor spațiale și sociale din el – arată un interes aparte față de legăturile precare sau conflictuale dintre corpuri, obiecte, materiale și spațiul construit. Indiferent de forma în care artista lucrează la un anumit moment, activitatea ei în câmpul performance-ului și al teatrului experimental influențează în mod direct felul în care abordează și cercetează alte forme, precum și felul în care examinează relațiile sociopolitice dintre corp, obiect și spațiu.

În prima ei expoziție la Eastwards Prospectus, Horvat reinterpretează în mod repetat o serie de obiecte funcționale, părți ale corpului uman și elemente ale mediului construit – stâlpi, arcuri, cadre de ușă, poduri. În centrul expoziției se află o instalație sculpturală nouă, compusă din mai multe mese pe care se află câte o constelație discretă de obiecte și materiale ce „extind” mesele în spațiu. Această instalație *site-responsive* concepută pentru nivelul superior al galeriei conectează cele trei încăperi printr-o serie de gesturi de legătură, care trasează linii de mișcare, indică traiectorii și călătorii prin galerie, dar care, în același timp, separă și divizează. Mesele re-imaginate de Horvat „destabilizează” și mai mult percepția privitorului prin crearea unor situații ce acoperă spectrul dintre ceva „real” și ceva la limita capacității noastre de recunoaștere. Instalația reinterpretează masa – un obiect funcțional, de zi cu zi – prin plasarea ei într-o relație dinamică cu spațiul, diferită de cea cu care suntem obișnuiți, problematizând ceea ce știm despre uzul și funcția obiectului, felul în care îi înțelegem proprietățile materiale și fizice și relația sa cu memoria și experiența.

În *Supporting Objects*, Horvat creează un dialog între instalația sculpturală și mai multe serii de lucrări pe hârtie, printre care desene realizate cu picioarele goale (*Along the Way*), fotografiile ce înfățișează mâna ca o structură în interacțiune cu diverse materiale (*Monuments*) și colaje abstracte. Prin juxtapunerea acestor lucrări pe hârtie – care pot fi privite ca manifestări ale unor acte ce chestionează materialitatea hârtiei și a altor materiale – cu noua instalație, nivelul superior al galeriei devine un memento al existenței noastre în raport cu conștiința materială și cea imaterială.

Expoziția continuă în încăperile labirintice de la subsolul galeriei, unde artista construiește câteva grupuri tranzitorii de lucrări sculpturale ce trimit la elementele arhitecturale dominante de la acest nivel. Aceste lucrări noi, realizate *on site*, oglindesc – deși imperfect – anumite caracteristici ale spațiului pe care-l ocupă, dar o fac într-un mod ce sugerează deopotrivă eșecul și spiritul ludic.

În termeni largi, toate lucrările din expoziție gravitează în jurul echilibrului și stabilității, ridicând întrebări despre soliditatea și permanența diferitelor structuri, în special a celor care în economiile lor spațiale obișnuite au o funcție de sprijin – de a propti alte lucruri, de a susține structuri sau obiecte, de a stabili și ține la un loc. Artista tratează aceste suporturi structurale ca temporare, provizorii și precare, construindu-le – așa cum procedează adesea – din materiale ieftine, neadevurate, precum bețe, cabluri, furtunuri și tije de metal, pe care le combină cu forme din beton și bucăți de obiecte modificate, anterior funcționale.

La o primă vedere, gesturile ei de dezasamblare, reordonare, așezare într-un teanc, balansare, rezemare și destabilizare a obiectelor solide și a elementelor arhitecturale pot fi înțelese ca un joc cu manierismul formelor. Dar când luăm în calcul felul în care Horvat folosește corpul în practica ei, sugerând paralele între aceste forme structurale și corp, o altă plajă de lecturi se deschide.

Corpul este evocat în multiple feluri în lucrările ei: reprezentat sub formă de urme, semne, reziduuri pe care le lasă pe suprafețe, pe obiecte sau în spații; sugerat în forme sculpturale umanoide aflate la granița dintre reprezentare și abstracțiune; activat prin prezența privitorului în timp ce ea se mișcă prin spațiu. Horvat nu evidențiază pur și simplu caracterul fizic al corpului, ci îl tratează ca subiect social și politic, care trăiește în raport cu un spațiu, în timp ce, la rândul său, spațiul există prin experiența, prezența și mișcarea corpului. Cu aceste lucruri în minte, putem spune că, pe de o parte, expoziția investighează realitatea materială și proprietățile spațiului și obiectelor, iar pe de altă parte, vorbește despre peisajul sociopolitic actual, ca un cadru în interiorul căruia și în raport cu care trebuie descifrate lucrările.